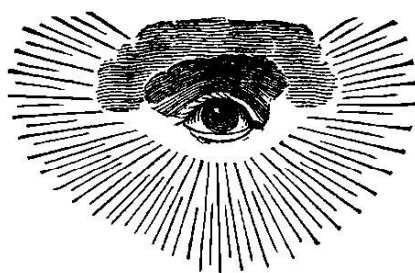
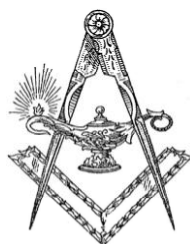
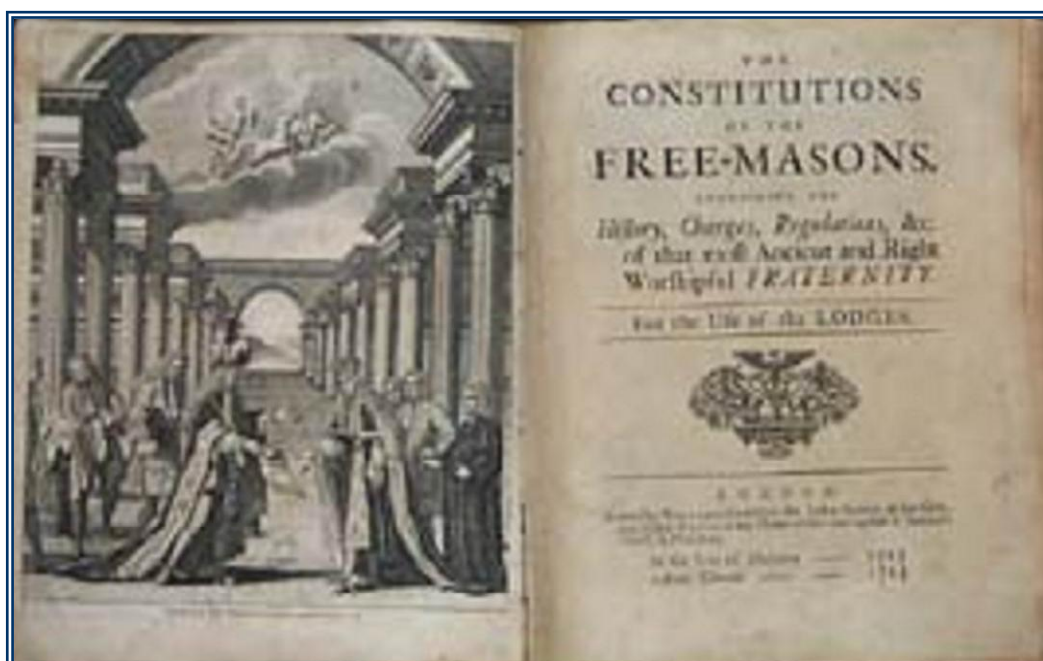

Ε*Δ*Τ*Μ*Α*Τ*Σ*

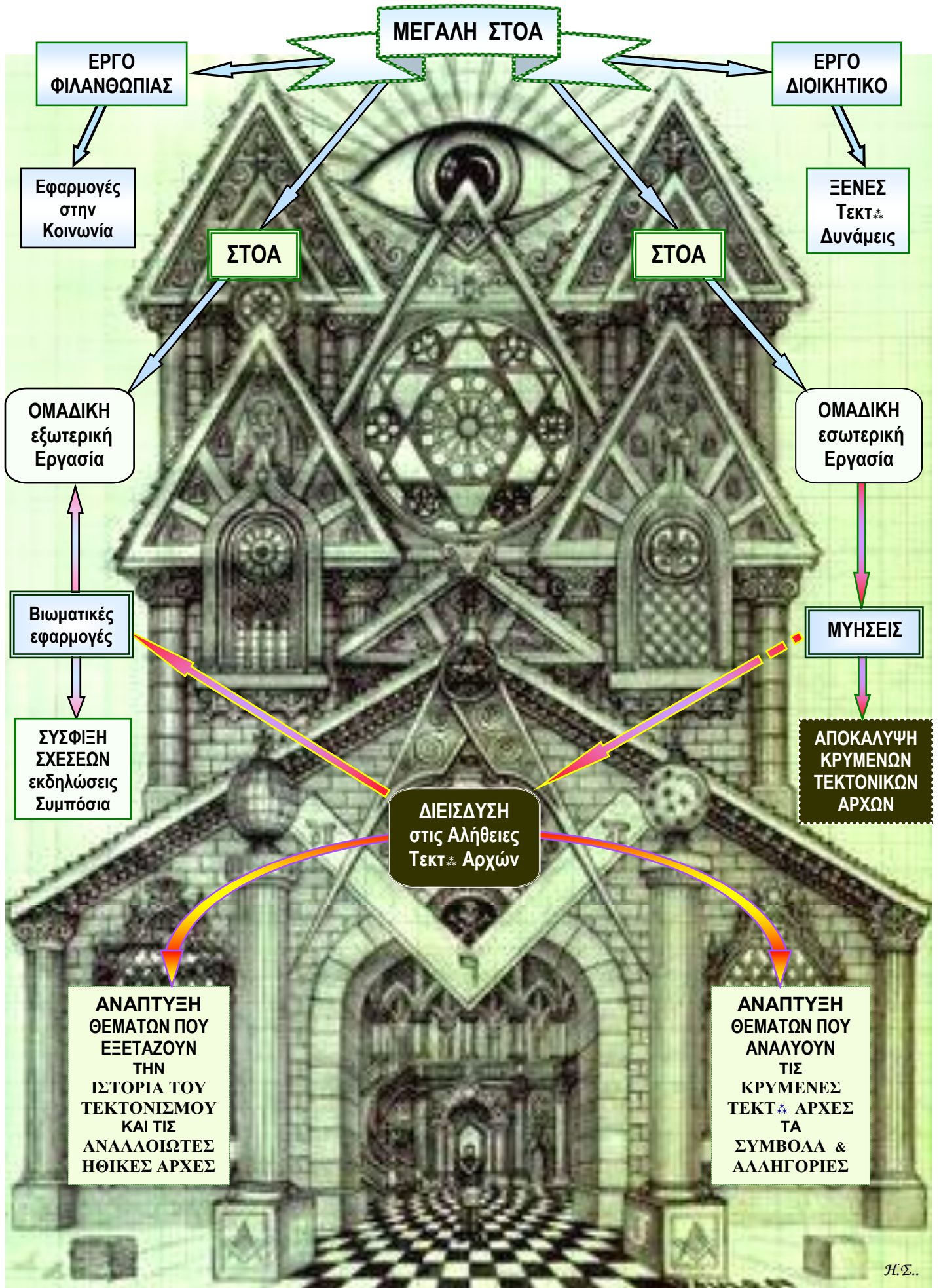

ΜΥΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ

1^{ος} Συμβολικός Βαθμός

ΑΝΑΤΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 2008

Η Ευρύτερη έννοια της Στέγασης

Η καταγωγή τού Τεκτονισμού απασχόλησε δεκάδες συγγραφείς ,καί είναι λίγο έως πολύ γνωστή σε όλους η Ιστορία του μετά την επίσημη ίδρυση του το έτος 1717 στην Αγγλία . Ένας συνοπτικός αλλά αρκετά διαφωτιστικός ορισμός για τον Ελευθεροτεκτονισμό είναι :

“ ό,τι , πρόκειται για ένα σύστημα Φιλοσοφικής έρευνας καί Ηθικής πού χρησιμοποιεί μία ιδιάζουσα μέθοδο τελετουργικών μνήσεων , με την βοήθεια συμβόλων καί αλληγοριών . Ως στόχο έχει να κατανοήσουν καί να εφαρμόσουν τα μέλη του κάποιες **Αρχές** πού έχουν σχέση με την Ηθική καί Πνευματική βελτίωση τού ανθρώπου . Αυτό είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την έρευνα της Αληθείας ,την Αυτογνωσία καί την διεύρυνση της Συνειδήσεως . Επιπροσθέτως η σχηματιζόμενη Παγκόσμιος ένωση αγαθών καί εναρέτων ανδρών με την γενικότερη έννοια της Φιλανθρωπίας εργάζεται για την ευδαιμονία της ανθρωπότητας .”

Στις εργασίες , σε συνάρτηση με τα ανωτέρω , μιλάμε για μία **εσωτερική** και μία **εξωτερική Στέγαση** πού μας κάνει κάθε φορά να αισθανόμαστε ευχαριστημένοι καί ικανοποιημένοι. Η στέγαση αυτή αφ' ενός μεν είναι αποτέλεσμα της ρυθμικής κρούσης των σφυρών πού διευθύνουν τα εργαστήρια ώστε να διεξάγεται το τελετουργικό μέρος ,με άψογο τρόπο, με ακρίβεια και χωρίς απλουστεύσεις και συντομεύσεις, σύμφωνα με τα τυπικά . Αφ' ετέρου οφείλεται στην συνεισφορά των αδελφών ώστε να πραγματοποιείται ο σκοπός τού Τεκτ* τον οποίο συνοπτικά έχω εκθέσει .Ως παράδειγμα αναφέρω την συνήθη καταστρατήγηση της Τεκτ* αλύσσου καθ' ό,τι πουθενά δεν προβλέπεται να πραγματοποιείται αυτή νοερά ! Εκ καθήκοντος λοιπόν, ως Κοσμήτορας παρά τώ Ενδ* Μεγ* Στεγ* ,είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ σε όλες τις προϋποθέσεις πού κατά την άποψη μου πρέπει να πληρούνται , ώστε στην εκτέλεση τού έργου μας με την ευρύτερη έννοια να νιώθουμε “ **στεγασμένοι** ”.

Διαβάζουμε για την Τεκτονική Μέθοδο , στο 2^ο άρθρο τού Καταστατικό Χάρτη ,τα εξής :

- Οι Ελευθεροτέκτονες συνέρχονται σε Στοές , οίτινες τούτο μεν είναι επί μέρους συγκεκριημένοι Ενώσεις αδελφών υπό κοινών τύπων καί κανονισμών διεπόμενοι , όσον αφορά την συγκρότησιν , σύστασιν καί λειτουργίαν αυτών ,
- τούτο δε Τεκτονικά Εργαστήρια ,ήτοι τόπος ,ένθα ούτοι συνεχόμενοι εργάζονται προς βελτίωσιν αυτών διά της κατανοήσεως καί εφαρμογής των Τεκτονικών Αρχών ,
- των οποίων η εσωτερική καί βαθυτέρα έννοια , διά συμβόλων εικονιζομένη καί διά αλληγοριών εκτιθεμένη , αποκαλύπτεται αυτοίς , προοδευτικώς διά μνήσεων !

- Διακρίνουμε λοιπόν στο ανωτέρω κείμενο τού Καταστατικού χάρτη τρεις κατευθύνσεις :
- 1^ο Ένα έργο ομαδικής “**εσωτερικής**” εργασίας , το οποίο αποτελεί το αντικείμενο των ημερήσιων διατάξεων των Τεκτονικών Στοών και αναφέρεται **κυρίως** στις **μυήσεις** . Σε αυτό αναφέρεται κυρίως η **εξωτερική** στέγαση πού έχει σαν στόχο να μας προφυλάξει από την γοητεία και τις επιδράσεις των τεσσάρων στοιχείων , επί των οποίων επιζητούμε να γίνουμε Κύριοι , κάτι πού βιώνουμε συμβολικά με τις περιοδείες της μύησης (Γη= διασκεπτήριο - Πυρ = σκέψη - Ύδωρ= συναίσθημα - Αήρ = ζωικότης).
- 2^ο Ένα έργο ατομικής “**εσωτερικής**” εργασίας , το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της μεμονωμένης προσπάθειας κάθε ενός Τέκτονος για αυτοβελτίωση και προσφορά . Σε αυτό αναφέρεται κυρίως η “**εσωτερική**” στέγαση πού έχει σαν στόχο να δημιουργήσει μέσα μας τις προϋποθέσεις για την παρατήρηση της φύσεως και των φαινομένων , την συνειδησιακή επεξεργασία και τον συντονισμό με τον Παγκόσμιο Ρυθμό .
- 3^ο Ένα έργο στρεφόμενο **εξωτερικά** , εν γένει προς την Κοινωνία , το οποίο επιτελείται ιδίως από την Μεγάλη Στοά αλλά και τις επί μέρους Στοές . Εδώ συμπεριλαμβάνεται και η περαιτέρω σύσφιξη των αδελφικών σχέσεων , η οποία επιτυγχάνεται κυρίως με την συμμετοχή σε συμπόσια και άλλες εκδηλώσεις ,καθώς και με κατ’ ιδίαν επαφές .
- Ειδικότερα το έργο το οποίο επιτελείται **ομαδικά** μπορούμε να το κατατάξουμε ως εξής :
- α. **Μυήσεις** στα Τεκτονικά Εργαστήρια στις οποίες πέραν των άλλων , **αποκαλύπτονται υπό προϋποθέσεις** , κάποιες **Αλήθειες** οι οποίες περιγράφονται στον Καταστατικό μας Χάρτη ως “**Τεκτονικές Αρχές**”. Είναι ένα τεράστιο σφάλμα τις Αλήθειες αυτές να τις αναζητάει κανείς στο **κυριολεκτικό νόημα** των όσων διαδραματίζονται και τελούνται κατά τις μυήσεις . Διότι αναφέρεται με ξεκάθαρο τρόπο ότι είναι **κεκρυμμένες** , και ότι η **ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ** και η **ΒΑΘΥΤΕΡΗ** τους έννοια , κάτι πού τονίζω με κεφαλαία γράμματα , περικλείεται στα σύμβολα - μύθους και αλληγορίες των προοδευτικών μυήσεων καθώς και στον διάκοσμο των Τεκτονικών εργαστηρίων (βλέπε και στην σελίδα 9 ↪^F).
- β. Προσπάθεια διείσδυσης των Τεκτόνων στις ανωτέρω **Τεκτονικές Αρχές** ή **Αλήθειες** , οι οποίες έχουν όχι μόνον **Κοσμικές** εφαρμογές , αλλά και **Μεταφυσικό** χαρακτήρα . Επί τη βάση των Μυστηριακών αυτών και εκ Παραδόσεως Αληθειών ανεύρεση των **αναλλοίωτων βιοτικών κανόνων** , με τούς οποίους ο άνθρωπος ζεί κατά φύσιν , και γίνεται ηθικότερος , τελειότερος , ισχυρότερος . Κατάδειξη τού τρόπου με τον οποίο αυτός είναι δυνατόν να δράση πίο αποτελεσματικά στην κοινωνία προς βελτίωση της .

γ . Όταν η ημερησία διάταξη δεν περιλαμβάνει μύηση , στον τομέα αυτό συμβάλουν :

1^{ov} : Η ανάπτυξη θεμάτων πού έχουν σχέση με ιστορικές αναφορές , ώστε να μπορέσουν οι αδελφοί να διεισδύσουν στην Καταγωγή , στο Πνεύμα και στην Ψυχή τού θεσμού .

2^{ov} : Η ανάπτυξη θεμάτων, σαν απαραίτητο συμπλήρωμα των μυσέων , πού έχουν σαν στόχο την *ερευνητική* και *ερμηνευτική* προσπάθεια *αποκάλυψης* των *κρυμμένων* τεκτονικών αρχών πού περιέχονται στις μύησεις και τις ηθικές και πνευματικές τους κοινωνικές προσαρμογές . Διαβάζουμε σχετικά στο πρόσφατο τυπικό τού μαθητού :

« Αι όμιλαιο πρέπει να εἶναι αἰσθητῶς Τεκτονικοῦ καὶ Μυσταγωγικοῦ περιεχομένου (π.χ. ἐρμηνείες ἀλληγοριῶν τυπικοῦ, ἀποσυμβολισμοὶ) » -Υπογραμμίζω το αυστηρῶς !

3^{ov} : Ανταλλαγή απόψεων καὶ συζητήσεις στα πλαίσια της συνεργασίας στα παραπάνω θέματα , τόσο κατά την διάρκεια των εργασιῶν , όσο καὶ σε άτυπες συναντήσεις .

Στην σελίδα 1 εμφανίζονται όλα όσα είπαμε μέχρι στιγμής με μορφή διαγράμματος ροής.

Η εγκυκλοπαίδεια τού Ν. Λάσκαρη στο λήμμα « καταγωγή τού Τεκτονισμού » αναφέρει :

*“ Ο Τεκτονισμός , οργανωθείς εις ενιαίον σύνολον το 1717 προϋπήρξεν εν τούτοις ως φιλοσοφική μυστική εταιρία εις την οποίαν εύρον καταφύγιον πλείστοι διωκόμενοι Σοφοί . Είναι ο θεματοφύλαξ της Αρχαίας Σοφίας ως αυτή μας παρεδόθη διά των Αιγυπτιακών καὶ Ελληνικών μυστηρίων , διά τού μεσαιωνικού ερμητισμού καὶ διαφόρων άλλων μυστικών σωματείων . Δεν απετέλεσε ποτέ καθαρῶς επαγγελματικόν σωματεῖον ούτε απλῶς ηθικο - πλαστικήν οργανωσιν , ως θέλουν να ισχυρισθούν τινές . Ολόκληρος η σειρά των βαθμῶν αποδεικνύει ότι πρόκειται περί θεσμού καθαρῶς **αποκρυφιστικού** καὶ **μυστηριακού** ,εις τα σύμβολα τού οποίου απεικονίζεται ολόκληρος η αποκάλυψη τού **ΛΟΓΟΥ**” . Καὶ καταλήγει !*

“ Πόσοι όμως έχουν την δυνατότητα να αναγνώσουν τα σύμβολα ταύτα ; ”

Εδώ κατά την άποψη μου περικλείεται καὶ η ουσία τού μυστικού / κών τού Τεκτονισμού .

Γιά να εισέλθει κανείς στον Τεκτονισμό ως απαραίτητη προϋπόθεση είναι να είναι κανείς εκ των προτέρων στην αμύητο κοινωνία καὶ στη ζωή του χρηστῶν ηθῶν . Έτσι κατά την προσωπική μου άποψη , ο γνωστός εσωτεριστής Martin Erler έχει απόλυτο δίκαιο όταν γράφει στο βιβλίο του « ο σύγχρονος άνθρωπος καὶ το τυπικό » (Μόναχο 1964) τα εξής :

« Πρέπει να έχει κανείς μεγάλη δόση παιδαριωδίας , διά να τον πείσωμεν ότι χρειάζεται μια καλῶς οργανωμένη αδελφότης με εντυπωσιακό τυπικό ,διά να τον διδάξωμεν, μεμονομένως καὶ υπό την αυστηροτέραν εχεμύθεια τας δέκα εντολές ή μία παραλλαγή αυτών , πράγμα που έγινε ήδη από τις πρώτες τάξεις τού δημοτικού σχολείου » .

Ας συνεχίσουμε όμως τώρα με το θέμα των συμβόλων και των αλληγοριών των μύσεων. Κατά γενική ομολογία , όλες οι Ιερές Γραφές περιέχουν ένα εξωτερικό και ένα εσωτερικό νόημα . Πίσω από το κυριολεκτικό , κρύβεται ένα άλλο νόημα , μιά άλλη μορφή γνώσεως . Στα Ευαγγέλια χρησιμοποιούνται πολλές παραβολές . Αν τις πάρουμε κατά γράμμα ,είναι φανερό πως αναφέρονται σε αμπέλια ,σε ιδιοκτήτες , σε επιστάτες ,σε άσωτους υιούς , σε λαδί ,σε νερό και σε κρασί ,σε σπόρους και σπορείς ,σε γη και σε πολλά άλλα .Αυτό είναι το επίπεδο του « **Κυριολεκτικού νοήματος**». Κατά την μύηση ακούγονται φράσεις όπως :

“Ας διέλθη διά των φλογών...αι φλόγες αίτινες περιέβαλον υμάς ,είθε

αύται να θερμάνουν την καρδιά υμών εν τη προς τον πλησίον Αγάπη”.

Όλα αυτά , αν τα πάρουμε κυριολεκτικά , δεν ακούγονται σε κάποιον τελείως παράλογα ; Είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς την γλώσσα των παραβολών και των αλληγοριών , όπως άλλωστε και όλων των Ιέρων Γραφών . Αυτό αποτελεί μιά αντικειμενική αλήθεια ! Αν τις πάρουμε στην κυριολεκτική σημασία τους , τόσο η Παλαιά όσο και η Καινή Διαθήκη δεν είναι μόνο γεμάτες αντιφάσεις ,αλλά επίσης από σκληρά και αποκρουστικά νοήματα . Έπειτα από τα παραπάνω μπορεί κανείς δικαιολογημένα να διατυπώσει το παρακάτω ερώτημα . Γιατί μας δίδονται όλα αυτά με μιά παραπλανητική μορφή ; Γιατί να μην λένε άμεσα αυτό πού θέλουν να πούν ; Αν όλες αυτές οι αλληγορίες ,οι μύθοι και τα σύμβολα εννοούν κάτι άλλο ,γιατί αυτό δεν λέγεται καθαρά από την αρχή ,ώστε να μπορούν όλοι να το καταλάβουν ; Γιατί αυτή η συσκοτίση , όλο αυτό το μυστήριο ,αυτή η συγκάλυψη ; Γιατί είναι ανάγκη να υπάρχουν οι παραβολές στα Ευαγγέλια ,όπως βέβαια κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τον Τεκτονισμό ; Αν κάποιος πού σκέπτεται έτσι διατύπωνε την απορία του για την ιστορία της Δημιουργίας στη Γένεση – πού είναι φανερό ότι δεν μπορούμε να την πάρουμε κατά γράμμα ,και ο’τι σημαίνει κάτι διαφορετικό από ότι εννοούν οι λέξεις , θα μπορούσε κάλλιστα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι λεγόμενες Ιερές Γραφές , είναι ένα είδος απάτης πού επιβλήθηκε επίτηδες στην ανθρωπότητα .

• Ο γνωστός συγγραφέας Νίκος Τσιφόρος , γράφει στο βιβλίο του “ *Μυστικές εταιρίες*” :
“ Σήμερα ένα σωρό άτομα πού δεν είναι μασόνοι – και εγώ ακόμα – ξέρουμε τα περισσότερα από τα μυστικά . Οι αδιάκριτοι πού τα φανερώνουνε δεν έχουν να κερδίσουνε τίποτα από αυτά , αφού δεν είναι παρά ένα είδος « παιγνίδι » όλη τούτη η διαδικασία των μεγάλων δήθεν μυστικών . Ουσιαστικά όλη αυτή η ιστορία είναι « μεγάλοι πού παιδίαρίζουνε κατά παράδοση » . Αλλά με πρόθεση αγαθή , την αλληλοϋποστήριξη και την ανθρωπιά ”.

Υπάρχουν λοιπόν μεγάλες παρανοήσεις όταν είμαστε προσκολλημένοι στο γράμμα και όχι στο Πνεύμα ! Όλες οι Ιερές γραφές , καθώς και οι μυήσεις τού Τεκτονισμού , έχουν σαν σκοπό να μεταδώσουν ένα “ **νόημα υψηλότερο** ” από αυτό πού περιέχεται στις λέξεις .

Αυτό το υψηλότερο νόημα πρέπει ο άνθρωπος να **κατανοήσει εσωτερικά** ! Ως εσωτερική εξέλιξη θεωρούμε την ανάπτυξη της κατανόησης .Αυτό το ανώτερο κρυμμένο εσωτερικό νόημα ,δοσμένο με λέξεις και εικόνες καθημερινής χρήσης ,μπορεί να το συλλάβει κανείς μόνο με την κατανόηση . Σε αυτό ακριβώς το σημείο αρχίζει να εμφανίζεται η πρώτη μας δυσκολία . Κατανοώ κυριολεκτικά είναι ένα πράγμα και Κατανοώ Εσωτερικά ένα άλλο ! Για παράδειγμα η εντολή « Ού μοιχεύσεις » είναι κυριολεξία . Αλλά η εσωτερική έννοια αναφέρεται στην ανάμιξη διαφόρων δοξασιών και διδασκαλιών και δίδεται στο Λευιτικό.

Γιά αυτό συναντούμε συχνά την έκφραση ότι οι άνθρωποι εκπορνεύονταν με άλλους Θεούς και άλλα τέτοια . Καμιά φορά οι άνθρωποι νομίζουν ότι μπορούν να κατανοήσουν τα πάντα αρκεί να τούς τα πούν. Αλλά δεν είναι καθόλου έτσι . Η ανάπτυξη της κατανόησης , η διάκριση των διαφορών , προϋποθέτει μακρόχρονη παιδεία . Όμως η υψηλότερη γνώση ,το υψηλότερο νόημα ,αν κατεβεί στο συνηθισμένο επίπεδο κατανόησης ,φαίνεται ανοησία ή κατανοείται λανθασμένα .Και τότε γίνεται άχρηστο , αν όχι κάτι χειρότερο .Τα υψηλότερα νοήματα μπορούν να δοθούν μόνο σε όσους έχουν την τάση να τα συλλάβουν σωστά .Να γιατί ο Ιησούς δεν μιλούσε “ **καθαρά**” σε όλους . Διαβάζουμε στα Ευαγγέλια :

“ *Ταύτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις , καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ... κατ’ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα* ”. Καί αλλού :

“ *Μη δοτέ το ἅγιον τοῖς κυσί μηδέ βάλητε τοὺς μαργαρίτας υμῶν ἐμπροσθεν των χοίρων , μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρήξωσιν υμᾶς .*”

Σκοπός των παραβολών και αλληγοριών είναι να μεταδώσουν στον άνθρωπο ένα υψηλότερο νόημα με την ορολογία ενός κατωτέρου νοήματος . Αποτελούν ένα συνδυαστικό κρίκο ανάμεσα σε ένα κατώτερο και σε ένα ανώτερο επίπεδο . Βασικά η κατανόηση τού ανθρώπου κινείται στο καθορισμένο φυσικό ή υλικό επίπεδο ,γι’ αυτό οι παραβολές είναι επίτηδες έτσι φτιαγμένες ώστε να απευθύνονται πρώτα στο **συνηθισμένο επίπεδο** τού Νού . Έτσι ο άνθρωπος ή θα μπορέσει ή δεν θα μπορέσει να **Σκεφτεί** μόνος του . Ταυτόχρονα , όμως επιδρούν στον Νού έτσι ώστε να ανυψώνει το φυσικό επίπεδο κατανόησης σε ένα άλλο επίπεδο νοήματος . Αυτό γίνεται διότι ο βασικός σκοπός όλων των μυητικών οργανώσεων είναι να βοηθήσουν την ανάπτυξη της ανθρώπινης φύσεως και να την καταστή-

σουν ικανή να δεχτεί άμεσες επιρροές από τα *ανώτερα επίπεδα* . Αναπτύσσουν τόσο την νόηση όσο και την πνευματικότητα ,από όπου και το βασικό αξίωμα ότι « *η μύηση είναι πάντοτε ατομική* » και η οργάνωση απλώς υποδεικνύει τον δρόμο βοηθώντας να αποφύγουμε τα επικίνδυνα μονοπάτια .Εδώ έγκειται η *ατομική εσωτερική* εργασία τού καθ'ενός μέσα από την μέθοδο τού Τεκτονισμού , πού είναι η Μυσταγωγία . Η *Μυσταγωγία* είναι : “ Η Επιστήμη πού με τη μεθοδική νόηση (δηλαδή τον Ορθό Λόγο) και τις υπερβατικές σκέψεις (δηλαδή με την κάθοδο στο βάθος της Συνειδήσεως),στηριζόμενη στην αντικειμενική παρατήρηση (παρατήρηση της Φύσεως και μελέτη των Φαινομένων) , αναζητά την ενυπάρχουσα στη Φύση Αλήθεια και την εξήγηση τού συνόλου των πραγμάτων.”

Η μέθοδος αυτή αποκαλύπτει βαθμιαία μέσα από τις μυήσεις και κατά κανόνα με τα σύμβολα και τις αλληγορίες , τον τρόπο της ηθικής διαπαιδαγώγησης και κάθαρσης σαν απαραίτητης προϋπόθεσης για την κατανόηση των αληθειών της Φύσεως και τού Πνεύματος. Όπως γίνεται φανερό απουσιάζει η Δογματική διδασκαλία .Με αυτό δεν πρέπει κανείς να νομίσει ότι δεν πρεσβεύει κάτι το συγκεκριμένο , αφού και αρχές έχει και δοξασία , διότι οι ιδρυτές του απεικόνισαν την ιδεολογία του ,την δοξασία του ,με σύμβολα -αλληγορικές παραστάσεις και τελετουργικές μυήσεις , για τούς πίο κάτω επιπρόσθετους λόγους :

- 1 . Να αποφευχθεί το Δόγμα . Το δόγμα είναι η χρεοκοπία κάθε πνευματικής έρευνας και κάθε διανοητικής αντιλήψεως . Τα δόγματα στερούν τον άνθρωπο από κάθε πνευματική αμεροληψία , είναι το αίτιο της πνευματικής καταπτώσεως και αντιβαίνουν στην ελευθερία του ατόμου και το σπουδαιότερο στην πνευματική του φύση . Στον Τεκτονισμό δεν υπάρχει τίποτε το Δογματικό , τίποτε δεν διδάσκεται , αλλά αποκαλύπτεται προοδευτικά στα μέλη του , εφόσον φυσικά αυτά είναι επιδεκτικά μιάς αποκαλύψεως τέτοιας φύσεως .
- 2 . Να προστατεύσουν τις αιώνιες αλήθειες από παρανοήσεις , από τη φθορά τού χρόνου και την επέμβαση των ανθρώπινων διανοιών προς αλλοίωση τους αλλά και για την προστασία τού ίδιου τού θεσμού από τις επιθέσεις των δογματικών και τού φανατισμού .
- 3 . Να εξαναγκάσουν τη διάνοια των μνημένων σε βαθύτερη μελέτη με σκοπό τον σχηματισμό πραγματικών ιδεών . Η λέξη σύμβολο αποτελείται από την πρόθεση “ *συν*” και το ρήμα “ *βάλλω*”. Τοποθετώ δηλαδή δύο πράγματα μαζί .Το ένα είναι το ορατό αντικείμενο και το δεύτερο ,η ιδέα ,ή , η έννοια που υποκρύπτεται πίσω από αυτό . Είναι δε δύο ειδών :
 - Εκείνα πού περιγράφουν καταστάσεις αντιληπτές μέσω των πέντε αισθήσεων και υπόκεινται σε μέτρηση (ποσότητες), και τις περιγράφουμε με τα συνήθη μέσα επικοινωνίας .

• Εκείνα πού περιγράφουν καταστάσεις τού υπεραισθητού κόσμου καθώς και τού εσωτερικού κόσμου τού ανθρώπου (σκέψεις - συναισθήματα - μορφές ενεργείας κ.λ.π) , τα οποία δεν υπόκεινται σε μετρήσεις (είναι αστάθμητα - ποιότητες) ,για αυτό και δεν είναι αντικείμενο επιστημονικής έρευνας , με την στενή έννοια πού δίδουμε στον όρο σήμερα , δηλαδή να βασίζεται στο πείραμα και την αντικειμενική παρατήρηση . Οι μύθοι οι αλληγορίες , τα σύμβολα και οι μυήσεις , περιγράφουν καταστάσεις της δεύτερης κατηγορίας, δηλαδή καταστάσεις τού υπεραισθητού κόσμου ως και της μελλοντικής εξέλιξως τού ανθρώπου . Είναι η γλώσσα τού “Υποσυνειδήτου” , και η μέθοδος της Μυσταγωγίας . Εδώ πρέπει να σημειώσουμε , προς άρση παρανοήσεων , ότι στην μύηση χρησιμοποιούμε και ορίζουμε τον όρο “υποσυνειδήτο” με αρκετά διαφορετικό τρόπο από ότι στην επιστήμη της ψυχολογίας . Θεωρούμε ότι το “υποσυνειδήτο” αποτελεί τμήμα της παγκοσμίου μνήμης όπου καταγράφονται όλες οι συνειδητές και ασυνειδητες εμπειρίες πού προσλαμβάνει το **Εγώ** κατά την διαχρονική συνύπαρξη του με τούς υλικούς φορείς . Η συνήθης μνήμη (ο τάπητας τού μαθητού) αποτελεί ένα μερικό υποσύνολο τού υποσυνειδήτου το οποίο θεωρούμε όχι μόνο ως αποθήκη εμπειριών αλλά και ως εξυπηρετική της Συνειδήσεως αρχή . Τα παλιά χρόνια οι μύστες έδιναν στους μαθητές τους ένα σύμβολο και τούς παρακινούσαν να διαλογιστούν επί μέρες ώστε να βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα . Πρόκειται για μία τεχνική πού απευθύνεται κυρίως στον λεγόμενο υποσυνειδήτο Νού μας . Εδώ κρύβεται ένα μεγάλο μυστικό . Η υποβολή γίνεται από τον συνειδητό Νού προς τον υποσυνειδήτο Νού τού ανθρώπου . Ο υποσυνειδήτος Νούς ανήκει σε ένα στάδιο εξέλιξης κατά πολύ αρχαιότερο από το συνειδητό . Στην πραγματικότητα ανήκει σε ένα στάδιο εξέλιξης αρχαιότερο και από την ανάπτυξη της ομιλίας . Το να απευθυνόμαστε σε αυτόν με λόγια είναι σαν να μιλάμε σε ένα άνθρωπο σε μία γλώσσα πού δεν καταλαβαίνει . Για να συνεννοηθούμε μαζί του θα πρέπει να καταφύγουμε σε χειρονομίες ή να σχεδιάσουμε εικόνες εκείνου τού πράγματος πού εννοούμε . Το ίδιο συμβαίνει και με τον υποσυνειδήτο Νού . Μέσω των συμβόλων και αλληγορικών παραστάσεων σχηματίζονται νοερές εικόνες στο συνειδητό μέρος τού ανθρώπου , ώσπου αρχίζουν να καταγράφονται στο υποσυνειδήτο . Ο υποσυνειδήτος Νούς θα “αντιληφθεί” υπό προϋποθέσεις , τις εικόνες και συμβολισμούς πού υποκρύπτονται πίσω από αυτές και αναφέρονται σε από αιώνες καταγεγραμμένες Κοσμικές Αλήθειες πού αφορούν την εξέλιξη τού ανθρώπου και τού σύμπαντος και θα ενεργήσει ανάλογα μεταβιβάζοντας την κατανόηση στο συνειδητό μέρος του εαυτού μας .

• Ένα χρήσιμο και απαραίτητο εργαλείο για την υλοποίηση όλων των ανωτέρω είναι το τυπικό . Κάθε μυστηριακή οργάνωση είχε ανέκαθεν τυπικό για τις μήσεις των νεόφυτων το οποίο περικλείει εν μέρει σε συνθηματική γλώσσα (δηλ. αλληγορική) και εν μέρει σε συμβολισμούς, την εσωτερική (Πνευματική - μεταφυσική) και την ηθική φιλοσοφία της . Το **Τυπικό** είναι μιά λογική και ψυχολογική σύνθεση επίσημης τελετής ή τελετών , με την χρήση συμβόλων , συνοδευτικών λέξεων και κινήσεων , με σκοπό τη μεταβίβαση εις τον μούμενο μιάς επήρειας κυρίως ψυχολογικού τύπου ,καί τη μύηση του στον ανάλογο συμβολικό βαθμό .Η αποτελεσματικότητά του βασίζεται αφ' ενός σε μεταφυσικές και αφ' ετέρου σε “ ψυχολογικές ” βάσεις . Τα τυπικά διαιρούνται συνήθως σε τέσσερα μέρη :

- 1^{ον} μέρος : Εκτίθεται η διασκευή τού εργαστηρίου πού ενδείκνυται για τον ανάλογο βαθμό και τα διάσημα των αξιωματικών (Γνώμων, στάθμη , νήμα της στάθμης κ.λ.π) .
- 2^{ον} μέρος : Αναγράφεται ο « κεραμιστής » δηλαδή τα « σημεία αναγνωρίσεως » τού βαθμού .
- 3^{ον} μέρος : Περιλαμβάνει εκτός από τον τύπο τού ανοίγματος και τού κλεισίματος των εργασιών, την τελετή της εισδοχής στον αντίστοιχο μνητικό βαθμό .Το μέρος αυτό είναι και το σπουδαιότερο από απόψεως συμβολικής και παραδοσιακής .
- 4^{ον} μέρος : Είναι αφιερωμένο στην « κατήχηση » , ή την διδασκαλία τού κάθε βαθμού .

Η πραγματοποιούμενη τελετή μύσεως , με βάση τις διατάξεις τού τυπικού, αποσκοπεί πρώτα στη μεταβίβαση της πνευματικής και ψυχολογικής επήρειας στον μούμενο , ώστε να καταστεί στο εξής « αποδεδεγμένος » στην αλυσίδα της Παραδόσεως , και δεύτερον να τεθούν μπροστά του τα σύμβολα και οι τύποι , οι οποίοι πρόκειται να αποτελέσουν το θέμα των διαλογισμών του ,από όπου θα πηγάζει η εσωτερική ερμηνεία των συμβόλων τού βαθμού και η Αλήθεια πού εκδηλώνεται από τη βιωματική προσαρμογή αυτών .

^F Διαβάζουμε σχετικά στο τυπικό ανωτέρου βαθμού (Διδ*) την εξής καταλυτική δήλωση :

“ Τα τυπικά ημών δεν δύνανται να περιλαμβάνουν μακράς αναπτύξεις , αλλά υποδεικνύουν στον μούμενο την οδό την οποίαν οφείλει ούτος να διανύσει μετά θάρρους και καρτερίας ”

Έτσι τα τυπικά δεν δίνουν πληροφορίες για τη βαθύτερη έννοια των συμβόλων και συμβολικών τελετών , αλλά αρκούνται ως επί το πλείστον σε φυσικές και ηθικές ερμηνείες .

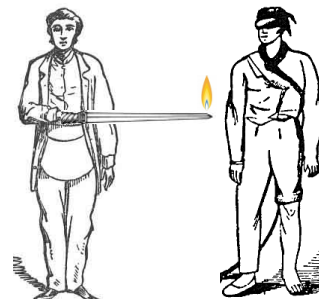
Έργο συνεπώς τού μούμενου είναι να ανακαλύψει , είτε τελείως μόνος , είτε με τη βοήθεια εμπείρου και φωτισμένου Διδασκάλου , την πνευματική και αναγωγική σημασία των στοιχείων τού βαθμού . Πριν να φθάσει στο σημείο αυτό, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι μύηθηκε ουσιαστικά στον εν λόγω βαθμό . Υπάρχουν λοιπόν δύο μήσεις για κάθε βαθμό :

α. Η τυπική καί θεωρητική , η οποία απονέμεται κατά την τελετή της μύησης .

β. Η ουσιαστική ή πρακτική, πού κατακτάται με την προσωπική προσπάθεια τού καθενός. Εδώ ταιριάζει απόλυτα ένα απόσπασμα από την διδασκαλία τού μαθητού , σχετικό με την τυπική μύηση , όταν αφαιρείται το μαύρο κάλυμμα των οφθαλμών μετά τις περιοδοίες καί αντικρίζει τα φλεγόμενα ξίφη πού κρατούν στά χέρια οι Αδελφοί !

Ερώτηση : { προς τον νεομνηθέντα μαθητή } - Τι είδατε τότε ;

Απάντηση : Ζωηρές ακτίνες προσέβαλαν τούς οφθαλμούς μου και είδον πάντας τούς Αδ* οπλισμένους διά ξιφών των οποίων οι αιχμές διηθύνοντο κατ' εμού .

- ☛ *Ηννόησα έκτοτε ότι τα ξίφη εκείνα συμβόλιζαν τας ακτίνας τού “ Φωτός ” της Αληθείας , αίτινες εκ πρώτης όψεως πλήττουν την διανοητικήν όρασιν εκείνου , ο οποίος δεν είναι προπαρασκευασμένος δι’ εμμόνου διδασκαλίας.*

Η ουσία τού τυπικού δεν περιορίζεται απλώς καί μόνο στην αναπαράσταση ενός δράματος , με σκοπό μόνο τη διέγερση των κέντρων της προσοχής ή συναισθηματικής σφαίρας , τού θαυμασμού καί άλλων στοιχείων της ψυχής τού μνυόμενου . Φυσικά μιά τέτοια ψυχολογική επενέργεια δεν παραμένει χωρίς αποτέλεσμα . Αποφασιστικό όμως ρόλο γιά την πραγματική μύηση , αποτελεί το ζύπνημα παραστάσεων πού δεν σχετίζονται τελικά με οποιονδήποτε φυσικό υπόβαθρο . Επειδή όμως το συμβολιζόμενο δεν κατέχει καμιά ορατή ή φυσική μορφή , δεν πρόκειται να γίνει με τις αισθήσεις αντιληπτή η βαθύτερη έννοια του , αλλά με τον καθαρό διαλογισμό , ώστε μακριά από κάθε φυσική επιρροή να φτάσει ο Νούς στη σύλληψη της καθαρής ιδέας τού συμβολιζομένου . Αυτό όμως αποτελεί έργο πολύ δύσκολο γιά τον σημερινό “πολιτισμένο” άνθρωπο, ο οποίος μη έχοντας πνευματική ηρεμία καί εξ αιτίας τού πολυάσχολου της ζωής μας , είναι ανίκανος να συγκεντρωθεί έστω καί γιά λίγα λεπτά επάνω σε μια ιδέα . Εν τούτοις το έργο αυτό δεν παύει να αποτελεί την πιό απλή άσκηση γιά κάποιον πού επιθυμεί να επιτύχει την πραγματική μύηση .

Εις τον “ Εσωτερικό Τεκτ* ” προκείμενου περί επενεργείας της μύησης γίνεται λόγος γιά μιά επέκταση της συνειδήσεως , ενώ εις τον συνήθη Τεκτονισμό η μύηση σε ένα βαθμό χαρακτηρίζεται από μιά κατά το μάλλον ή ήττον επιβλητική τελετουργία , η οποία καμιά κατά βάθος μεταβολή δεν επιτελεί επάνω στον άνθρωπο . Οι εργαζόμενες “ εσωτερικά ” στοές έχουν “ τελειοποιήσει ” (δηλαδή αποκαταστήσει στην προτέρα των αίγλη) τα τυπικά των , ώστε επέρχεται σε μεγάλο μέρος των Δοκίμων (εν μέρει αμέσως , εν μέρει αργότερα)

μία ιδιάζουσα “ επέκταση ” της Συνειδήσεως . Η διαφορά μεταξύ της συνήθους μνήσεως καί εκείνης πού δρα εσωτερικά δεν οφείλεται στο λεκτικό τού τυπικού αλλά στη διαδικασία τελέσεως η οποία σήμερα αποτελεί στις λεπτομέρειες της κτήμα πολύ λίγων αξιωματούχων τού Τεκτονισμού . Τυπωμένα κείμενα δεν υπάρχουν καί στην πράξη μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η εν λόγω επέκταση της συνειδήσεως αποτελεί το κύριο “ απόρρητο ” ή “ μυστικό ” τού Τεκτονισμού. Υπόλοιπα μιάς τέτοιας διαδικασίας, η οποία συνιστά πράξη “ *Ψυχουργίας* ”, αποτελεί η θεωρούμενη από τούς περισσότερους τέκτονες ως διακοσμητική και άνευ ουσιαστικού περιεχομένου φάση της μνήσεως πού περιέχεται στο τυπικό :

« είθε αι αγαθαί καί πλήρεις αγάπης προς τον νεόφυτον σκέψεις απάντων ημών να επενεργήσουν ευεργετικώς επ’ αυτού , ίνα η μύησίς του αποβεί πραγματική καί αποδώσει το προσδοκώμενον έργον ».

• Βλέπουμε λοιπόν ότι γιά την κατανόηση όλων αυτών υπάρχουν πολλές αντικειμενικές καί υποκειμενικές δυσκολίες . Παρόλα αυτά στο τυπικό τού μαθητού μας υποδεικνύεται το **πρακτικό μέρος**, η **ατομική μέθοδος** γιά να προσεγγίσει κανείς τις ακτίνες τού φωτός. Εδώ βρίσκεται η ουσία και πρέπει να προβληματίσει όλους στην έρευνα τους μελλοντικά ! Ο Τεκτονισμός προσφέροντας τον κάθε βαθμό στα μέλη του , απλά ανοίγει μιά πόρτα . Από αυτή την ευκαιρία δεν θα επωφεληθούν όλοι ώστε να την διαβούν καί να ενσκήψουν σε αυτό το πεδίο μελέτης . Εκείνο πού έχει σημασία είναι ότι η ευκαιρία υπάρχει !

Σε τελική ανάλυση αυτή είναι η Τεκτονική μέθοδος καί φιλοσοφία σε όλες της τις δομές . Βάζουμε τα εργαλεία στα χέρια τού αδελφού καί τον αφήνουμε να εργασθεί σύμφωνα με τις ικανότητες του καί τον βαθμό εξέλιξης του . Χωρίς δογματισμό , χωρίς καταναγκασμό, χωρίς βραβεία ,αλλά μόνο γιά την προώθηση του στον επόμενο βαθμό , ο οποίος θα τού παρουσιάσει νέες προκλήσεις στην έρευνα της αληθείας και στις πρακτικές εφαρμογές . Είναι γεγονός ό,τι όταν ο Τεκτονισμός έγινε ένα σύστημα “ ανοικτό ”, κατά την γνωστή σε όλους ρήση “ *ού τα πάντα τοίς πάσι ρητά* ”, η μυστηριακή γνώση παρουσιάστηκε κρυπτογραφημένη . Δεν είναι δυνατόν να πιστεύει κανείς ότι εφόσον τα τυπικά μας είναι σχετικά εύκολα προσιτά σε όλους, η γνώση αυτή θα παρουσιαζόταν “ ανοικτά ” στο ευρύ κοινό ... Δεν πρέπει λοιπόν να παραγνωρίζουμε καί το γεγονός ,ό,τι ο ρόλος τού Τεκτονισμού δεν είναι να δώσει στον καθένα τα **κλειδιά** της παραδόσεως ,αλλά αλληγορικά διδάγματα καί ηθικά συμπεράσματα πού αποβλέπουν στην διατήρηση της μνητικής δάδας, καί στην προσέλκυση ωρίμων Ψυχών προς τις Αλήθειες αυτές .

Με την ελπίδα ό,τι όταν σημάνει η ώρα θα βρουν τον *πραγματικό δρόμο* , δηλαδή την “ *Επιστήμη της Ζωής* ”, προπονημένοι ήδη και γαλουχημένοι με τον **Μεταφυσικό** και **Μυσταγωγικό** τρόπο τού *Σκέπτεσθαι* και τού *Ζήν*.

12 Νοεμβρίου 2008

lolaos

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. The Esoteric Teachings	- Dr. ST. ATTESHLLIS PhD ,MPsy
2. The parables and other stories	- Dr. ST. ATTESHLLIS PhD ,MPsy
3. Η Ψυχολογία της Συμβολικής των Γραφών	- ΜΩΡΙΣ ΝΙΚΟΛΛ
4. Ροζάριουμ Φιλοσοφόρουμ	- CARL GUSTAV JUNG
5. Η Ολοκλήρωση της Προσωπικότητος	- CARL GUSTAV JUNG
6. Αιών	- CARL GUSTAV JUNG
7. Πνευματική Ψυχολογία	- JOHN BENNETT
8. Τεκτονική Εγκυκλοπαίδεια	- ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ
9. Encyclopedia of Freemasonry	- ALBERT G. MACKEY 33 ^{ος}
10. Royal Masonic Cyclopaedia	- KENNETH MACKENZIE
11. Οι Μυστικές Εταιρίες	- ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΦΟΡΟΣ
12. Εγκυκλοπαίδεια Εσωτερισμού
καί Αποκρύφου Γνώσεως	- ΠΙΕΤΡΟΣ ΓΡΑΒΙΓΓΕΡ
13. The Lost Keys of Freemasonry	- MANLY P . HALL 33 ^{ος}
14. The Hidden side of things	- C. W. LEADBEATER 33 ^{ος}

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΟΣ

Το σχέδιο τού Τεκτονικού οικοδομήματος αντιστοιχεί σε τέσσερα επίπεδα - ορόφους και τρεις στήλες (Ναός κ μωσαϊκό δάπεδο - Ουρανός κ μέσον Δώμα - Άγια των Αγίων - Θεός).

- 1) Στην αριστερή στήλη (**B***) έχουμε τις εξωτερικές Κοινωνικές εφαρμογές (σελίδα 1).
- 2) Στην δεξιά στήλη (**J***) έχουμε τις Μυήσεις και την εσωτερική λειτουργία των Στοών.

3) Η κεντρική στήλη είναι η Συνειδησιακή και σχετίζεται με όλους τους παράγοντες που συντελούν στην κατανόηση και εφαρμογή των κρυμμένων Τεκτ* Αρχών των μυήσεων !

1^{ov} . Ο ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Ο ανώτερος όροφος αντιστοιχεί στην Μεγάλη Στοά υπό την εποπτεία της οποίας Τελούνται οι εργασίες όλων των Στοών μιάς Επικράτειας .

2^{ov} . Ο ΕΞΑΚΤΙΝΟΣ ΑΣΤΕΡΑΣ

Ο πιο κάτω όροφος ,σε επίπεδο ομαδικής εργασίας των Στοών ,αντιστοιχεί στον Αρχετυπικό Πνευματικό Κόσμο εις τον οποίον αντιστοιχούν οι αναλλοίωτες Τεκτονικές Αρχές . Ο εκτελών τις μυήσεις Σεβ* , σαν Μυσταγωγός , έχει την έδρα του στα Άγια των Αγίων .

3^{ov} . ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΔΩΜΑ

Εδώ γίνεται η Κάθοδος στο βάθος της συνειδήσεως τού καθενός ,όπου εργάζεται για την κατανόηση των κρυμμένων Τεκτονικών Αρχών και των Κοινωνικών εφαρμογών τους . Στη θέση αυτή έχουμε το σύμπλεγμα τού *διαβήτη* με τον *γνώμονα* . Στο κέντρο τού συμπλέγματος μία *πινακίδα* η οποία αντικαθιστά το γράμμα G , μας αποκαλύπτει το κρυμμένο περιεχόμενό του στα τρία ανώτερα επίπεδα σαν *Γένεση* ➔ *Γεωμετρία* ➔ *Γνώση* .

Όλες οι κρυμμένες Αρχές των μυήσεων τού Τεκτονισμού περιέχονται στο γράμμα G , το οποίο υποκαθιστά τις πιο κάτω επί μέρους εσωτερικές έννοιες και κατ' επέκτασιν τις εφαρμογές τους : *Τετραγράμματον* , *Ψυχή τού Κόσμου* , *Αστρικό Φως* , *Αιθέρας* , *Τέλεσμα* , *Ουροβόρος Όφης* , *Μ*Α*Τ*Σ** , *Παγκόσμιο Ενωτικό Δυναμικό Πεδίο* , κ.α.

Η γνώση των εκφράσεων και ιδιοτήτων τού Μεγάλου Αυτού Παράγοντος G μέσω τού οποίου δημιουργήθηκε και συντηρείται το Σύμπαν , επιτρέπει στο να διεισδύσει κανείς στις Αλήθειες ,στις πρακτικές εφαρμογές και προσαρμογές των κρυμμένων Τεκτ* Αρχών .

4^{ov} . ΤΟ ΜΩΣΑΙΚΟ ΔΑΠΕΔΟ

Εδώ γίνεται η ατομική και ομαδική εσωτερική και εξωτερική επεξεργασία της Μυήσεως .